

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan i Lidije Rostaš-Beroš, članica vijeća te više sudske savjetnice Veseljke Kos, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Grada Z., Stručne službe Gradonačelnika, Z., kojeg zastupa M. T. M., protiv tuženog Povjerenika za informiranje, Z., radi poništenja rješenja o ostvarivanju prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 14. ožujka 2019.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Poništava se rješenje Povjerenice za informiranje, KLASA: UP/II-008-07/18-01/508, URBROJ: 401-01/10-18-6 od 25. rujna 2018.

Potvrđuje se rješenje Grada Z., KLASA: 008-02/17-002/250, URBROJ: 251-02/21/007-18-20 od 15. lipnja 2018.“

Obrazloženje

Tužitelj je rješenjem od 25. rujna 2018. odbio zahtjev H. Š. kojim je tražio pristup informaciji o ukupnim isplatama svim odvjetničkim društvima/odvjetničkim uredima/odvjetnicima u razdoblju od 1. do 31. svibnja 2018. i to po svakom odvjetničkom društvu/odvjetničkom uredu/odvjetniku.

Protiv tog rješenja korisnik H. Š. je izjavio žalbu koju je tuženik osporenim rješenjem usvojio i poništio tužiteljevo rješenje te vratio predmet tužitelju na ponovni postupak.

Tužitelj je podnio tužbu u kojoj traži poništenje tuženikovog rješenja i potvrđivanje rješenja od 15. lipnja 2018. (članak 22. stavak 2. Zakona o upravnim sporovima – „Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. - dalje: ZUS).

Nastavno u tužbi tužitelj tvrdi da je odluka tuženika u cijelosti nezakonita, prije svega jer smatra da informacija koju je podnositelj zatražio ne predstavlja informaciju u smislu odredbe članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15. - dalje u tekstu: ZPPI), a nadalje obrazlaže s time u vezi cilj i svrhu tog zakona. Ističe da cilj donošenja tog propisa nije objava nepotpunih i netočnih informacija koje bi mogle dovesti u zabludu korisnika prava na pristup informacijama, a da potpuna i točna informacija o sredstvima isplaćenim za pružene odvjetničke usluge ne postoji u evidenciji tužitelja kao gotov podatak, već je za dobivanje takvog podatka potrebno zbrojeni ukupni iznos umanjiti za zbrojene predujmljene pristojbe i troškove vještačenja. Nakon toga da je potrebno izvršiti uvid u svaki pojedini predmet i utvrditi taj iznos iz svakog pojedinog

spisa, da bi se konačno, ovisno o uspjehu u svakom pojedinom sporu, mogli dobiti zatraženi podaci. Iz tog razloga smatra da je potrebno prethodno učiniti radnje radi stvaranja nove informacije, kako bi se moglo udovoljiti zahtjevu, zbog čega zaključuje da se takav zahtjev ne može smatrati zahtjevom u smislu odredbe članka 18. stavka 5. ZPPI-a.

Predlaže da Visoki upravni sud Republike Hrvatske usvoji tužbeni zahtjev i poništi pobijano rješenje te da ujedno potvrdi rješenje tužitelja, odnosno donese odluku na temelju odredbe članka 58. stavka 1. ZUS-a.

Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti ostaje kod osporenog rješenja iz razloga već navedenih u obrazloženju tog rješenja.

Nastavno navodi razloge na temelju kojih se može zaključiti da prvostupanjsko tijelo posjeduje tražene informacije. S time u vezi obrazlaže da pravo na pristup informaciji uključuje pravo na pristup onoj dokumentaciji iz koje su razvidne informacije koje tužitelj traži, odnosno presliku više dokumenata iz kojih bi samostalnom obradom došao do traženih podataka, a da je tužitelj dužan voditi podatke po subjektima i pojedinačnim iznosima. Stoga dovodeći u vezu sve navedeno sa sadržajem dokumenta „Rashodi i izdaci po poslovnim suradnicima“, jasno je da podatak o isplatama koje je tužitelj izvršio odvjetnicima predstavlja informaciju u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama, protivno zaključku tužitelja na kojem temelji svoje rješenje. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev i potvrditi tuženikovo rješenje.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

U dokaznom postupku ovaj Sud je uzeo u obzir činjenice već utvrđene u postupku donošenja pobijane odluke te je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu tuženika.

Kako tužitelj osporava samo primjenu prava, a činjenice su nesporne te stranke nisu izričito zahtijevale održavanje rasprave (članak 36. stavak 4. ZUS-a), Sud je, bez održavanja rasprave, na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (članak 55. stavak 3. ZUS-a), ocijenio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

Iz sadržaja zahtjeva koji prileži spisu predmeta proizlazi da je H. Š. od tužitelja zatražio pristup određenim informacijama, a prvostupanjskim rješenjem je zahtjev odbijen pozivom na odredbu članka 23. stavka 5. u svezi s člankom 5. stavkom 3. ZPPI-a.

Protiv tog rješenja korisnik je izjavio žalbu koju je tuženik usvojio te poništio rješenje tužitelja i vratio predmet tužitelju na ponovni postupak.

Prema ocjeni ovog Suda pravilno je tuženik poništio tužiteljevo rješenje, iz niže navedenih razloga.

Naime, u smislu odredbe članka 5. točke 3. ZPPI-ja „informacija“ je svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra ili u bilo kojem drugom obliku, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis) koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastalo je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti.

Kako je tuženik već utvrdio da dokument „Rashodi i izdaci po poslovnom suradniku“ sadrži podatke o tome za koju je radnju i u kojem postupku po pojedinom odvjetniku izvršena uplata, to pravilno tuženik tvrdi da tužitelj posjeduje tražene informacije kao i da pravo na pristup informaciji uključuje pravo na pristup onoj dokumentaciji iz koje su razvidne informacije koje žalitelj traži, odnosno presliku više dokumenata iz kojih bi žalitelj samostalnom obradom došao do traženih podataka.

Slijedom navedenog pravilno tuženik ocjenjuje da podatak o isplatama koje je tužitelj izvršio odvjetnicima predstavlja informaciju u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. ZPPI-a, a sa time u vezi je pravilna i daljnja ocjena tuženika da je dopušteno i na zakonu utemeljeno

omogućiti pristup zatraženoj informaciji korisniku, uz obrazloženje s kojim je ovaj sud u cijelosti suglasan.

S obzirom na navedeno, tuženik je pravilno primijenio odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama, pa je ovaj Sud, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

U Zagrebu 14. ožujka 2019.

Predsjednica vijeća:
Sanja Štefan, v.r.